

Щорічно 25 травня у всіх країнах відзначається Всесвітній день щитоподібної залози (World Thyroid Day). Його головне завдання – підвищення рівня інформованості суспільства про можливі захворювання залози, їх діагностику, заходи профілактики і способи лікування.

Щитоподібна залоза – найважливіший елемент ендокринної системи, що виробляє

гормони, необхідні для здійснення фізіологічних функцій організму. Ця маленька залоза контролює всі обмінні процеси, від диференціації клітин до терморегуляції та швидкості мислення і сприйняття.

Причини захворювання щитоподібної залози різноманітні. До них відносяться:

- спадковий фактор;
- неправильне харчування;
- аутоімунні процеси;
- несприятлива екологічна обстановка, у тому числі і радіаційна;
- проведення в минулому променевого лікування;
- інфекції (вірусні та бактеріальні);
- шкідливі звички;
- дефіцит (нижче 100 мкг в день для дорослих здорових людей) або надлишок йоду;
- нестача в їжі вітаміну А (ретинол) та мікроелементів таких, як кобальт, мідь, цинк та ін.

Симптомами порушення функції щитоподібної залози можуть бути:

- дискомфорт та відчуття стиснення на шиї (“комок” у горлі);
- поява пухлиноподібного утворення, яке помітно здалеку;
- порушене ковтання твердої їжі (часто при синдромі стиснення органів шиї);
- порушення голосу – осиплість, зміна тембру;
- важкість дихання у стані спокою та у положенні лежачи;
- біль у ділянці шиї (часто при тиреоїдитах);
- зміна маси тіла в бік збільшення або зниження;
- погіршення пам’яті;
- підвищення потовиділення або сухість шкіри;
- слабкість, в’ялість, швидка втомлюваність, дратівливість, плаксивість;
- порушення серцевого ритму;
- менструального циклу (у жінок);
- алергічні реакції;
- порушення сну.

Захворювань щитоподібної залози налічується не один десяток, однак найбільш поширені зоби (збільшення щитовидної залози) – нетоксичний (без порушення вироблення гормонів) і токсичний (з надлишковим утворенням гормонів), гіпотиреози й запальні процеси. Головне місце в цій патології займають вузлові форми зоба. А останнім часом почастішали ракові захворювання цього ендокринного органу.

Для того, щоб не пропустити початок захворювання, необхідно періодично відвідувати ендокринолога; робити УЗ-дослідження та аналізи на гормони «залози-метелика».

На щастя, більшість захворювань щитоподібної залози виліковні, досить часто їх можна запобігти. Це стосується в першу чергу захворювань, які пов’язані з дефіцитом йоду. Тому одним із завдань медико-фармацевтична спільноти — донести до людей інформацію про методи профілактики захворювань щитоподібної залози.

Своєчасне лікування і профілактика – запорука здоров’я!